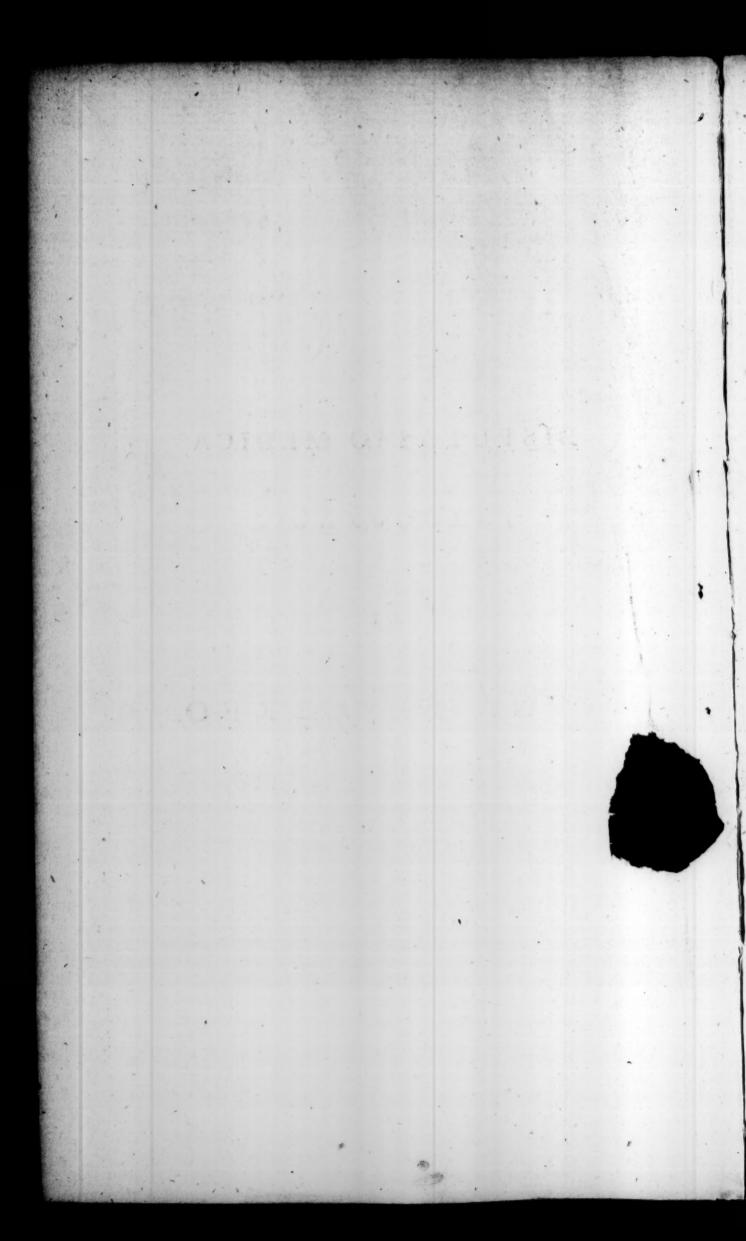
INAUGURALIS,

DE

IGNE ELECTREO.

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

IGNE ELECTREO;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI confensu, Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

JOANNES MACULLOH,

Ex Infula GUERNSEY.

The proverb still sticks closely by us, Nil dictum quod non dictum prius.

LLOYD.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque folitis.

E D I N B U R G I:

EXCUDEBAT ADAMUS NEILL CUM SOCIIS.

M DCC XCIII.

DISTUTATIO MEDICA INAMOURATION

IGNE ELLECTRED;

ANNOPACE SAMOANA .

D. GEORGIJ BAIR'D, STIP.

discrement from a court of a court

Then the total and the term of the health

PROTECTION DOCTORIS

SUMMISSOUR IN MUDICINA HONORIUS AR SUMINIES FIRE REPRESENCE THE STORE OF BUILDINGS

ERUDIRORUM EXAMENA SUBILICIA

ONNINES MACCULLOD.

Me dellan quel non declare person invoid.

lakeigned real, inhanted at anibbe

RIPER MER THER SUPPLIES TARREST

ANDREÆ DUNCAN, M.D. F.R.S. ED.

AUCTOR.

NORTH THE WORLD, M. P. R. R. S. ED.

CORRIGENDA.

Pag. 15. lin. 16. ante presse infere prolatæ funt

- 22. 10. pro præterundum lege prætereundum
 - 12. pro contulisse lege contulit
 - 15. post relegabimus insere * Lovett's Esfays.
- 39. 16. pro potest lege possit
- 49. 14. pro admotus lege admotum

CORRIGENDA

unte pre le infere prolate tunt	in rb.	N -61
pro presterandam lege prestereundase		
pro cristolide lege contaits	21	
Loui wie Sunds on ere Lovert's F.	161	
ten boung var hours	16,	.07.
Pro admens become		· (1).

letulie, ed leges quebus jerra indagalid

ASIGNET OFFATURES

INAUGURALIS,

DE

IGNE ELECTREO.

PROOEMIUM.

IGNIS electreus, ex quo tempore, qualis ei fit natura, quibusque polleat viribus, notum sit, habitus profectò est dignissimus, ad quem animum cupidissimè advertant physici.

Vis quoque, quam morbos depellendi vim possidet, medicos quibus curæ est corporis valetudo,

letudo, ad leges quibus servit indagandas allexit.

Nostris temporibus ignis electrinus, optato eventu, contra morbos multigenos, in auxilium a medicis vocatur. Quinetiam, eo ministro, nervorum generis res olim prorsus obscuras, necdum utique satis cognitas, explicare medici conati sunt. Ad hoc, philosophi similitudine quadam, quæ igni electreo est cum luce, calore et rebus magneticis, et prænotione nervorum fluidi ætherisque omnia pervadentis adducti, illi igni tantummodo variè modificato hæc omnia attribuerunt.

Argumenta, quibus idem esse fluidum nervorum et ignem electrinum probare olim conati sunt medici, prorsus vana erant; propterea
quod rebus ipsis, quippe quarum isthactenus
perpaucæ prosectò cognitæ essent, non congruerent. Horum enimvero unitatem probare
nuper magis potuimus; licèt, res hactenus
cognitas ad unitatem prorsus probandam minimè sufficere, consitendum sit.

Notum

Notum jamdudum est, animantes quasdam scintillulas electreas edendi facultatem habere; et prosectò non desuerunt, qui vel homines hujusmodi scintillulas emittere asseruerunt. Homines verò tali facultate nulla pollere, sed has scintillulas ex quibusdam eorum vestimentis sesemutuò confricantibus, aut ex crinibus, emitti compertum medici habent. Cùm ita sit, scintillulæ hinc editæ, humano corpori inesse talem facultatem, minimè probant.

Animantes autem funt viliores quædam, quæ opinionem fuprà dictam multò magis firmant. Ad hoc genus pertinent torpedo, gymnotus electricus, atque pisces quidam alii. Ictus, quos contrectantibus impingunt hi pisces, funt in re electrini, et eos vel arte nonnulli profectò imitati funt. Quin et electrea hujus piscium generis organa nervis et magnitudine et numero adeo infignibus instruuntur, ut, quin illis hos, sluidum electreum colligendi causa, natura largiatur, dubitare vix possimus. Huc accedat, quòd contrectans non, nisi volente

lente pisce, fulmine electreo percutitur; unde, nexum quendam inter percussus et nervorum efficientiam intercedere, satis patet.

Res autem a quibusdam philosophis ITALIcis nuper detectæ et in apertum prolatæ, ignem electrinum planè idem cum nervorum sluido esse, vel saltem huic quàm maximè cognatum, verisimillimum et prosectò tantùm non certum reddunt. Ad prorsus verò stabiliendam hanc unitatem, vel cognationem quasi, opus est ut multa etiamnum incognita patesiant. Verùm enim verò, quippe cùm in rem, tam dignam quæ perquiratur penitus et intelligatur, ingeniosissimus ferme quisque acerrimo studio animum intenderit, nos haud multò diutius in dubio esse, idem sint ignis electreus et nervorum sluidum, an diversa inter se et dissimilia, futuros probabile est.

PARS I.

De Effectibus, quos in Animantium Corpora præstat Ignis Electreus.

E viribus, quæ igni electreo infunt, nulla latiùs patet, vel magis miranda est, quàm ea, qua pollet, animantium corporum incrementa maturandi. Hanc ei inesse potentiam, utcunque aliter quibusdam auctoribus visum fuerit, nunc satis serè constat, et inter omnes serme auctores convenit. Verum esset hoc, necne verum, comperiendi studio qui slagrabant, ii de bombycibus, ranunculis, et sœtu in ovo serè solis pericula saciebant; utpote animantibus, quas servare sacillimum est, quæque magnitudine tam maturè crescunt, ut, quantum eas afficiat ignis electrinus, clarissimè pateat.

His periculis compertum est, bombycas, qui funt igne electreo expleti, e necydalis citiùs, quàm

quàm cæteros, evolvi, et breviore spatio summam magnitudinem attingere; et, eodem facto, ranunculos multo in ranas maturiùs grandescere, atque pullos gallinaceos ova, quibus vivescunt, disrumpere.

Igni præterea electrino inest potentia, qua cor arteriasque, in mirum adeo modum, incitat; ut, elicitis ex qualibet animante scintillulis electreis, vel eâdem fulmine electreo leniter percussà, arteriæ sexto ferme solito incitatiùs moveantur. Ita esse, obstinatis animis pernegârunt nonnulli. Plurima verò experimenta de industria capta, nullum, quin ita sit, nunc dubitandi locum relinquunt. In contrariam opinionem eo fortasse iverunt auctores, quibus aliter visum est, quòd, efficere quid posset ignis electreus in homines, quorum arterias parum concitaret, periclitati funt.

Concitatior cordis arteriarumque motus animo metu perturbato non attribuendus est; eo quòd, scintillis electreis e dormientibus quidem animantibus elicitis, ideoque nihil hinc mali mali timentibus, arteriæ iis nihilo minùs aliquanto incitatiùs micant.

Quinetiam ignis electreus, id quod, facta periclitatione etiamnum nullâ, ex incitato cordis arteriarumque motu prænovisse quidem licuisset, animantium calorem interdum aliquantum, et perincommodè quidem, intendit. Incrementum verò caloris sensiferi, quod animans quælibet sluido electrino expleta percipit, minimè pro vero eo, interdum quod accidit, incremento habendum est, quod thermometrum indicat. Maximum caloris, quod notavit Pikelus*, incrementum ei æquale erat, quod indicant tres thermometri Fahrenheitiani gradus.

Ad hoc ignis electreus, ut celeriùs reciprocetur anima, efficit; hoc verò rarissimè, quippe cùm unum tantummodo exemplum, ubi talem effectum præstitit, sese obtulerit.

Huc accedat, quòd cutis exhalationem perfæpe folito uberiùs elicit. Rem ita esse, experimenta,

^{*} HUFELAND. de Afphyxia.

perimenta, quibus exhalationis quantitas menfurâ et pondere æstimatur, satis probant; neque rarò aliquis, dum sluido electreo expletur
corpus, vel insudat, vel tanta saltem ei in sudorem efficitur proclivitas, ut postea solo lecti calore sudore sluat. Hujusmodi verò sudationem mente sibi vana pericula imaginante,
magna ex parte, effici idcirco credimus; quòd
eos, quorum corporibus admota suerit vis magnetica animalis, sudore plerumque permadescere novimus. Verùm sudorem tamen, aliquatenus saltem, elicere hoc sluidum, eo satis constat; quòd animantes imaginationis serè expertes illo sluido expletæ, præter solitum, sudant.

Glandulæ quoque alicujus partis solito plus secernunt, si scintillæ electreæ ex hac eliciantur, vel eadem electreo percutiatur sulmine. Aurium enim cerumen, oculorum lachrymæ, oris saliva, et ex partibus cantharidibus exulceratis serum, ministro igne electrino, uberiùs solito secernuntur. Quin, et eadem causa ad-

mota, crines solito celeriùs longitudine crescunt. Dicitur etiam sulmen electreum essicere, ut menses mulierum et hæmorrhois abundent: sed, utrùm talia quæ essiciat, necne, non æquè compertum medici habent.

Dicunt porrò nonnulli, fluidum electrinum appetitum acuere, et alvum aftrictam reddere; neque profectò defunt, qui alvi profusionem ab eo interdum effici censent. Verùm hujufmodi enimvero effectus prorsus adventitii, nobis judicibus, habendi sunt.

Cutem eodem, quo alia quælibet stimulantia, modo assicit. Ea enim sive scintillis electreis, sive ictibus, prurit admodum, calescit, rubescit, aliquantum tumescit; neque quidem rarò sormicatione assicitur, et insudat. Cutis porrò, si tenerior sit, et si sluidum electrinum aut ex ea clariùs scintillet aut eandem acriùs percutiat, vel sormicat, vel vesiculis exasperatur, vel sanguine ex propriis vasis essus essus

and importing a tracemi lor

In hominibus, in quibus inest nimia irritabilitas, sluido electrino essici dicuntur anxietas, irritabilitas adhuc major, nausea, insomnia, et morbi nonnulli spastici. Percussum præterea electreum fortiorem illico sequuntur gravissimus, sugax autem, dolor, et invita musculorum, quos pervasit sulmen, contractio, cui obsisti nullo molimine potest. Neque hoc profectò mirum est; hujusmodi enim contractio etiam in iis accidit musculis, quorum motus voluntati non parent, quosque alia stimulantia parum vel non omnino afficiunt.

Fluidum electrinum, haud secus ac alia quæ nimis incitant, irritabilitatem musculorum penitus exhaurit. Partes enim membrave, quæ fulmine electreo icta sunt, multò pòst, ut quotquot serme eunt dies, videmus, languida manent et torpida, et interdum in iis nervorum essicacia omnino deletur. Hoc modo sulmen tonitrale cæcitatem haud rarò essicit; licèt ictum oculis captum interdum reddat corneam luci imperviam saciendo. Odoratus quoque,

ut testatur HARTMANNUS*, fulmine electreo omnino deleri potest.

Neque sanè fulmen electrinum irritabilitatem solùm cujuslibet partis hebetat, aut omnino deperdit; sed etiam, si gravius sit, sacram ipsius vitæ slammam penitus et dicto citiùs extinguit. Ita iis accidit animantibus, quæ sulgure tonitrali perimuntur.

Quanta corpus incitandi facultate polleat fluidum electreum, non folùm in vivis animantibus, fed in fibris etiam musculorum post mortem, conspicamur. Musculos enim ex corpore post extremum halitum excisos, quos incitare nequeunt vires ullæ aliæ concitatrices, in validos motus ciet. Quin et, id quod adhuc magis mirandum est, ranæ cor, tres post dies, in contractiones civit, quàm cæteri stimuli, sive chymici sive mechanici, id incitare cessaverant. Musculus corpore exsectus, si fulmine electreo graviter iclus fuerit, illico quàm

^{*} HUFELAND. de Asphyxia.

quàm validissimè contrahitur, sed postea eodem stimulo neutiquam concitari potest.

Est denique priùs observandum, quam ad alia pergamus, sulmen electrinum, dum manet vita, corpus pervadere, sed, post mortem, extremum tantummodo corpus perstringere *. Cum res ita sit, nonne ignotum illud aliquid, unde vita pendeat, intermedium esse, per quod fulmen electreum corpus permanet, concludere licet.

PARS II.

De Modo, quo Effectus præstat Ignis Electreus.

De hac rei nostræ parte, variæ prosectò opiniones in apertum prolatæ sunt; quæ autem omnes in quatuor redigantur. Harum

Prima est eorum, qui existimant, electreum fulmen in fluida agere;

Secunda

^{*} Vid. CAVALLO'S Medical Electricity.

Secunda eorum, qui eodem agere modo, quo pblogiston, opinantur;

Tertia eorum, qui eodem modo planè, quo incitantia, agere putant; et

Quarta eorum, qui idem cum ipso nervorum fluido esse, vel saltem huic quam consimillimum, censent.

Opinio prima.—Fulmen electreum, ut putant faltem ii, quibus in fluidas corporis partes agere videtur, humores attenuat, atque, ad permanandum per vascula capillaria, aptiores reddit. Ob sictam hanc attenuandi vim, ad tollendos morbos, qui lentore sanguinis vix minùs sicto et obstructis vasis essici existimati funt, multùm pollere medici olim plurimi crediderunt.

Sanguinem rectà, ut hi rati sunt, sulmine electreo tenuari, non est cur credamus. Tenuitas enim sanguinis, si in re tenuis hic siat, renixui arteriarum præter naturam aucto tribuenda est; neque enim, quantum concipere possumus, sulmen electreum, ut humores per vascula

vascula capillaria faciliùs fluant, utve extremum corpus uberiùs vaporet, efficere potest. Plura autem, quò hanc opinionem labefactemus, dicere minimè necessarium est.

Opinio secunda. — Fluidum electrinum esse phlogiston opinati sunt philosophi, quia oxydia metallorum reducendi facultate pollet, et alia insuper essiciendi, quæ essicere phlogiston existimatum est. Sed, quum principium, quo nititur hæc opinio, sictum omnino sit, eo labefacto et subruto, hæc quoque nutat et cadit.

Opinio tertia.—Fluidum electreum corpora incitare satis constat; et huic vi concitatrici præcipui ejus effectus, qui profectò eos aliorum stimulantium plurimum referunt, sunt, me opinante, tribuendi. Hoc concesso, quo modo multos morbos depellat, explicare possumus.

Cæteris autem, quibus animantium corpora incitandi vis inest, fulmen electrinum ideirco anteserendum est; quòd non, extremis tantummodo nervis primum incitatis, partes deinde inde remotiores, ob confortium quod his est cum illis, instimulat; sed nervos per totum etiam cursum permananter concitat, et alias insuper partes plurimas quas nullo alio stimulo rectà concitare possumus.

Opinio quarta.—Fluidum electreum eo nervorum proprio aliquatenus confimile esse, vero haud prorsus absimile esse. Incitandi enim facultas, qua pollet, minimè exponit, quo modo quosdam tollat morbos, qui ex speciali nervorum efficientiæ conditione pendent; et porrò interdum multum proficit, etiam cum, saltem quantum percipi potest, corpus non omnino incitet.

His de opinionibus, quæ de modo, quo agat ignis electreus, pressè memoratis, nobis
confitendum est et dolendum quidem, rem etiamnum abditam esse et perobscuram, qualem
prosectò exponere non aggrediemur. Nobis
verisimillimum est, multa experimenta priùs
capienda esse, quàm eam aliquis expedire possit.

PARS III.

olumni im ollon sam harfreig serre rener

the visit bomp multiple of the law quoti title eff

De Morbis, ad quos tollendos vel levandos pollet.

Ignis Electreus.

His de electrini ignis effectibus et agendi modo cognitis, facilius judicare poterimus, quibus in morbis proficiat. Est autem hic loci consitendum, medicos ex sola experientia posse, quantum et quando prosit, comperire et decernere; ideoque nos, quod ad ejus usum attinet, empiricos serme esse.

In tot tamque inter se contrariis morbis sulmen electreum prodesse dicitur, ut iis, quæ de ejus essectibus enarrata sunt, sidem vix habeamus. Diu serme panaces habitum est; propterea sortasse quòd, per longum tempus, ad id ab iis, qui in summa medicinæ ignorantia versabantur, decurri solebat. Quapropter morbi, in quibus prosecisse narratur, adeo confuse

confuse et permiste imo prave descripti sunt, ut, quid sibi velint ii, qui de iis disserunt, intelligere non possimus. Effectus, ut mihi verismile videtur, remedii, pro morbi ipsius progressu perperam habitus est; et, eam ob rem, medicina immeritò tulit laudem curationis, quam alma utique natura effecit. Multi præterea morbi, quos sustulisse fertur, solitarii tantummodo fuerunt, unde de ejus virtutibus nihil prosectò omnino concludere possumus.

Morbi, quos, præ cæteris, tollere five levare potest sluidum electreum, sunt ii, qui ex nervorum efficientia seu minuta sive aucta sive depravata initium capiunt. Pollet quoque plurimum ad vasa in motus validiores cienda, et languentem sanguinis cursum per partes morbidas commovendum.

Verum enim verò morbos, ad quos deducendos polleat, in ordines disponere imprimis difficile est. Quocirca de iis, qui ordinari nequeunt, singulatim disserendum est; de iis, qui in ordines disponi possunt, ordinatim. Hu-

jus generis morborum alii inflammationem habent, alii spasmum; nonnulli in resolutione nervorum ponuntur, nonnulli in partibus quibusdam obstructis. De his morborum deinceps ordinibus primum breviter dicendum est; deinde de cæteris, singulatim.

CAP. I.

De Morbis Inflammationem babentibus.

Fluidum electreum in eos, qui hujusmodi morbis laborant, incitando agere videtur. Interdum effectus edit iis similes, quos præstant medicamenta, ex iis quæ cutem exulcerant vel rubesaciunt. Aliàs eodem serme modo agere videtur, quo incitantia partibus admota, quæ speciali inslammationis gradu sive genere afficiuntur.

Podagra.—Fulmen electrinum, contra podagram et regularem et retrocedentem, in auxilium vocatum est; sed, dum illa adsit, non potest, nostra saltem opinione, quin admodum noceat. Interdum profectò accessionem aufugit; sed, haud secus atque campbora aliaque stimulantia, multo sæpius, ut, relictis pedibus, recedat ad partes alias et magis quidem vitales, efficit.

Memoriæ proditur podagrosus, de cujus pedibus morbum ictus a gymnoto electrico impactus depulit*. Etiamsi vix opinemur, morbum, qui a primigenia corporis fabrica originem capit, medicamento tam sugace radicitùs curari posse; tamen non denegamus, quin ab hoc, eodem serè modo atque a vulneribus et animo graviter perturbato, sugari possit. Si hoc modo ex artu laborante podagram subitò depellere aliquis velit, nullum profectò medicamentum, ad quod hoc consilio ab eo tutiùs

^{*} Vid. Journal de Médicine.

Dicitur quoque prodesse hoc sulmen, cùm podagra, pedibus relictis, retrograditur, et ventriculum adoritur; verùm, nobis opinantibus, non est, quare cæteris anteseratur stimulis, quos permultùm posse ab omnibus conceditur. Plurimùm, ut videtur, iis podagricis prosicit, quibus, post accessiones compluries integratas, artus tument et rigent. Quoties enim ita est, frictionem, ad quam tum decurrere usitatum est, haud parum sortasse adjuvet.

Ophthalmia.—Hoc morbo laborantibus interdum profecisse dicitur electrinum sluidum. Cùm gravis perquam sit inslammatio, et universo corpori ad inslammationem insit proclivitas, quin graviora reddat signa, dubitari non potest. Quòd si inveteraverit inslammatio, et vasis laxatis aut relicta consuetudine protrahatur, multùm utique proficiat. Eodem videtur prodesse modo, quo spiritus ardens aquâ dilutus, et alia collyria ex iis quæ oculos stimulant.

mulant. Quinetiam oculorum inflammationem interdum subitò et penitus, attamen ad tempus tantummodo, discutit. Inflammatione hoc modo subitò discussa, esset forsitan utilissimum, ne rediret præcavendi causa, oculis collyria, ex iis quæ astringunt, admovere.

Cynanche.—Ignis electrinus, quippe qui cutis inflammationem concitet ei fimilem, quam concitant medicamenta, ex iis quæ rubefaciunt, non modò iis profecisse fertur qui angina tonsillarum laborant, sed iis quoque qui maligna. Non autem cæteris rubefacientibus anteferendus videtur, quæ alicui parti inslammatæ imponi solent.

Phlogosis.—Ad sluidum electreum ab iis decursum interdum est, qui phlegmone uruntur; sed e factis de eo periculis paucis et inter se quidem contrariis, nondum liquidò, an prosit, necne, apparet. Hi inflammationem reprimere et discutere, illi suppurationem maturare asserunt. Cùm ita sit, proficiat, necne, statuere nequimus.

Dum adest erythema, aliquid laboranti levaminis attulisse fertur, et etiam hujusmodi
interdum curâsse inflammationes quæ latè patebant. Quin et non desunt, qui dicunt, erythema quidem sanare, quod partibus vi seu ignis
sive frigoris adustis supervenit. Utrùm verò proficiat, necne, nondum periclitatione satis constat; necdum, si in re proficiat, quo proficiat
modo explicare possumus.

Hic loci non præterundum est, memoriæ prodi *sphacelum* inferiorum membrorum, ad quem reprimendum insigniter contulisse sluidum *electrinum*. Qui verò plura, de hac re, scire velint, eos ad auctorem, cujus side narratur, relegabimus.

Hydarthrus.—Hoc morbo laborantibus femel bisve profuisse dicitur fulmen electrinum.

Quin, simul atque conquieverit inslammatio,
nonnihil, adjuvante eodem tempore frictione,
proficiat, nulli dubitamus. Non desunt etiam,
qui non solùm apostemata, qualia sæpius accidunt, sed abscessum etiam lumborum, qui ra-

riùs.

riùs, interdum sanare perhibent. Veruntamen, an, illis urgentibus, et adhuc magis hoc, aliquid proficiat, multùm hæremus. Ab iis profectò, qui profecisse dicunt, erratum esse, nobis verisimillimum videtur.

Rheumatismus.—Non folum ab iis, qui hoc morbo ipso efflictantur, sed ab iis etiam qui arthrodynia, quæ ei interdum supervenit, auxilium a fulmine electrino petitum est. Illo in morbo, interdum eodem serè modo, quo camphora, eaque quæ cutem rubefaciunt, dolorem aliquantum una in parte lenit; sed in aliam plerumque sugat, et ad morbum eradicitus tollendum parum confert. In hoc autem morbo efficacissimum profectò medicamentum est; et haud rarò, parum proficientibus aliis, eum omnino tollit. Cæteris omnibus anteserendum est, cum, ut interdum accidit, huic morbo superveniat ad nervorum resolutionem proclivitas.

Quod ad modum attinet, quo admoveatur, pars affecta vel ictibus leniter percutienda

est, vel ex eadem eliciendæ sunt scintillulæ, prout alterutrum modum anteserendum medicus opinetur.

Odontalgia.—Si hoc malo afficiatur dens, qui nondum cariofus est, vel si dolor, qui ægrum torquet, a maxilla rheumatismo correpta oriatur; ictus electrini multum prosunt: sin a dente carioso originem deduxerit malum, gravius idem reddere hujusmodi ictus dicuntur.

CAP. II.

De Morbis Spasticis.

Hoc ordine disponuntur ii morbi, qui convulsionibus insigniuntur; contra quos profectò omnes fulmen *electrinum* eodem modo pollere videtur.

Chorea.—Quò infignem hunc morbum sanaret, Haenus ad fulmen electreum peroptatò confugere solebat; et, ministro hoc sulmine, eum post fugasse sertur, quam alia omnia incassum tentaverat. Huic medico mos erat, ictus electreos per totum corpus dirigere.

Epilepsia.—Hic quoque morbus fulmini electrino interdum cessisse narratur. Exempla autem, in quibus hoc accidit, rara sunt; et præterea, natura morbi cognita, haud multum ex hoc medicamento utilitatis, nostra saltem opinione, expectandum est.

Tetanus. — Unica tantummodo memoriæ traditur tetanica, quam fulgur electreum curâffe dicitur*. Hoc trifmum quoque semel, raphaniam interdum, expulisse perhibetur.

Hysteria.—Hoc morbo laborantibus maximum sanè commodum interdum attulit electrinum sulmen. Id correptam bysteria sæminam, quæ et linguâ et auribus capta est, in sanitatem restituere vidimus. Constantem quoque globum bystericum, qui devorandi impotentiam essecrat, sustulisse perhibetur. Quin et

ab

^{*} Vid. Philosoph. Transact.

ab eo semel curata esse narrantur trismus et catalepsis hysterica*.

Præter jam dictos, multi alii sunt morbi spastici, quos electrino sulgure sublatos esse auctores perhibent. Hujus generis sunt asthma, gastrodynia, surarum nervorum distentiones, aliique morbi his consimiles. Verùm horum enimvero morborum curationes, quas essecrit sulmen electreum, solitariæ sunt vel saltem rarissimæ.

CAP. III.

De Morbis, qui in Nervorum Resolutione po-

Fulmen electrinum, ad morbos hujus ordinis, quam cæterorum, fugandos, plus multo pollet. Incitandi potissimum facultate, quæ

brum

ei inest, iis, qui hisce morbis conslictantur, prodesse creditur; sed, utrùm incitandi tantummodo vi proficiat, an alia aliqua virtute, animo incerti sumus.

Apoplexia. - Hoc morbo attonitis profectò plurimum interdum prodest fulmen electreum. In utrisque apoplexiæ speciebus, quæ fluidis ex propriis vasis effusis efficiuntur, ad medicamenta, ex iis quæ incitant, ab et adhibitis medicis et astantibus amicis decursum est; præcipuè fi attoniti non adeo fopore obruerentur, quin instimulantibus medicamentis aliquantum exfuscitari possent. Siquando, attonito nondum a medicis necdum amicis deplorato, obscuræ nutantis vitæ reliquiæ medicis morti eum etiamnum eripiendi spem injicerent, præsentaneum ab incitantibus, et, inter cætera, ab electreo fulmine, auxilium petere mos erat. Quantæ autem temeritatis fit aut potiùs vecordiæ, in talia auxilia confugere, medicorum plerisque nunc satis constat. tio etenim, utcunque gravis, compressum cerebrum levare nequit; et, pressura nondum sublata, sugax exsuscitatio attonito parum utique proderit. Imo morbum graviorem reddit; et, eam ob rem, sulmen electreum, quippe quod vasa, quibus sluit sanguis, in motus validiores incitet, præ cæteris incitantibus, vitandum est.

Quòd fi hic morbus ex conditione nervorum efficientiæ aliquo modo mutata pendeat, ad fulmen electrinum tutò decurri potest. Attoniti enim, quibus levamen afferre potest hoc fulmen, funt ii, qui acido carbonico, plumbi et hydrargyri vaporibus, venenis quæ nervos torpidos faciunt, frigore, concustu, fulmine ipso electres, animo graviter commoto, spiritu intercluso, in morbum inciderunt. men, cùm ex his causis multæ, ut, vasis ruptis, in cerebrum effundatur fanguis, aut, iifdem nequedum ruptis, latex tenuior, efficiant; accidat interdum, ut dubium sit, ad ful men electreum, necne, decurreretur. Plerumque autem iis, qui causis modò dictis attoniti sint, hoc fulmen infigniter proficiet. Interdum, etiam cùm

cùm adeo graves fuerint hæ causæ, ut earum vi interiisse attonitus videretur, electreum sulmen, auxiliante simul pulmonum instatione, pallidæ inhianti morti eum eripuit.

Ex periculis in animantes viliores, quantùm attonitis profit electreum fulmen, cognoscendi causa factis, comperti sunt medici, eas, quas interemissent electreum fulmen, acidum carbonicum et alia multigena, fulmine electreo scienter et catè directo ad vitam revocari. Nuper quoque ad hoc sulmen, quò submersos exsuscitarent, qui profectò, ut inter plerosque convenit, apoplexia intereunt, decurrere medicis mos suit. Minùs fortasse iis conveniat attonitis, qui, ob mentem incitatam nimis, quàm ob nimis sedatam, sanguine icti sint; propterea quòd, commota nimis mente, sanguis incitatiùs movetur.

Quoties ad fulminationem electream decurratur, dirigendi sunt ictus fervidiores per cor et septum transversum; neque de eorum essicacia desperandum est, etiamsi musculos ex-

ternos

ternos non commoveant; quippe cùm musculis vitalium earum partium naturaliter insit acrior multo irritabilitas. Observandum denique est priùs, quàm hanc rei nostræ partem relinquimus, sulminationem electream iis haud parum proficere, qui, post cerebrum concussum, languent, torpent, quibusque labat memoria*.

Nervorum resolutio.—Etiamsi, ad hunc morbum tollendum, parum polleat electrinum sulmen; tamen, cùm interdum tollat, quibus resolvuntur nervi, ii id periclitari debent; eoque magis, quòd tam pauca sunt medicamenta, unde ab iis præsidium peti possit. Verum interdum tamen accidit, ut ad id non decurrendum sit. Quoties enim resolutio nervorum a torpore inceperit, aliisve signis, quæ cerebrum premi indicant; vel quoties, ex corporis habitudine et prægressa apoplexia sit, quare in cerebrum essum essential apoplexia sit, quare in cerebrum essum essential essential aliquid opinemur: toties nervis resolutus electreo sulmine non icendus

^{*} Vid. BELL's Surgery.

icendus est; aliter enim, periculum est, ne usque ad mortem dicto citiùs attonetur.

Quòd fi morbus aliquandiu perstiterit, neque diutius appareant ea, quæ cerebrum premi certiores nos faciant; tum, vix autem cùm res omnino aliter semet habeant, tutum a fulminatione electrea præsidium, et insigniter essicax, peti potest. Cæterùm, quando interdum iis quidem proficit resolutis, in quibus nervum in cursu esse aliquo modo læsum cognitum est; quoties ita sit, est, quare, tentatis frustra aliis medicamentis, de ea periclitetur.

Minimum iis proficit fulminatio electrea, in quibus paralysis jamdudum inveteraverit; quique, vel aliqua ex parte, vel prorsus evaferint fatui. Quomodo enim cunque res ita se habeant, tum cerebrum obstinato quodam pressu neque facilè tollendo gravari, essicere liceat. Plurimum autem pollet sulminatio modò dicta, eam contra nervorum resolutionem, quam essecrint venesica; quocirca, quò hanc sanaret, ad illam consugere Haenus so-

lebat.

lebat. Vix minùs ferme iis prodest, quibus a frigore resoluti sint nervi, quibusve, post rheumatismum, talis resolutio supervenerit. Eadem porrò sulminatione sublata est cujusvis partis paralysis, quam nervus aliquis hujus compressus essecit. Contra tremores, quos concitant nocivæ e metallis torresactis exhalationes, quibusque cum nervorum resolutione intercedit similitudo vel potiùs affinitas, quantùm polleat, hìc loci dicere non opus est.

Cùm ab igne electrino, ut medicamento, præsidium petitum sit, corpus nunc acriter admodum, nunc leniter, ictum est. Nostra verò opinione, temperatus usus, inter nimium et parum, est idcirco anteserendus, quòd plus commodi, et periculi minus, secum afferat.

Est porrò observandum, quoties est, cur cerebrum assici, opinemur, partes tantummodo a capite remotiores sulminandas esse. Interdum, statim ab hoc medicamento primum admoto, omnia in melius mutantur; sed postea cursum quasi sistunt, et ad sanitatem neuti-

quam

quam inclinant: interdum initio, et per sex ferme menses, non omnino levantur; sed tandem, in fulminis usu perseverando, prorsus evanescunt. Membra paralytica, quippe quæ non exerceantur, sæpenumero, paralysi quidem sugata vel saltem leviore sacta, contractiora remanent. Contra immobilitatem, quæ ex hac contractione pendet, quamque paralysi perperam attribuerunt medici, nonnihil etiam pollere videtur sulminatio electrea. Sed, de hac re, aliquanto uberiùs paulò infrà disseremus.

Amaurosis.—Ignis electreus, etiamsi hoc malum interdum sustulerit, tamen multo sæpius medici expectationem omnino decipit. Quando verò quidem hoc malum curatu adeo dissicile est, de eo semper, si parum prosecerint jam tentata medicamenta, saciendum est periculum. Commodi attamen ab eo planè nullum expectandum est, si hoc malum a nervo optico qualibet causa compresso vel læso, aut a lue venerea, aut a scrosula, essectum suerit.

Quòd si a debilitate aut spasmo ortum suerit, tum indè multum utique commodi percipi potest. Rerum porrò inter se similitudine adducti, plus adhuc ex igne electreo utilitatis ab iis percipi posse opinamur, qui ea laborant amaurosis specie, quam venena assumpta vel rectà admota concitaverint: huic enim amaurosi, cum paralysi contra quam multùm utique pollet ejusdemmodi ignis, similitudo haud parva intercedit.

Ischuria.—Quoties hoc malum ex paralysis fibrarum musculosarum pendet, quæ vesicæ corpus superscandunt, magnum profectò laboranti præsidium afferat sulminatio electrea; neque minus forsitan ei, cujus vesica, ob paralysis musculi, cujus est os hujus claudere, urinæ incontinens est.

Obstipatio.—Contra hoc quoque malum, in primis cùm eo afficiantur provecti jam ætate vel senes, in quibus profectò ei cum paralysi aliarum partium est quædam affinitas, sulmen electreum,

electreum, languentem intestinorum motum commovendo, aliquid posse putatur.

Dysecæa. — Hanc profectò interdum ejusdemmodi fulmen omnino sustulit : ad quod
itaque tutò, et quidem cum utilitatis indè expectatione, toties decurratur, quoties, fabricà
auris organorumque cæterorum, quibus accipitur sonus, integrà, is morbus ex sensu eorundem hebétato originem deducat. Auribus
necnon captis, si horum surditas ex ceruminis
desectu, ut putant nonnulli, oriatur, electreum
fulmen aliquantùm proficiat.

Dysphagia. — Hoc malo, quod efficit gulæ paralysis, laborantibus idem fulmen profuisse dicitur; et profectò sumus, qui, contra
hoc malum, plurimùm, quanquam aliquantisper tantummodo, pollere vidimus. Ex eo itidem percipiatur aliquid commodi, cùm mali
in causa esse spasmus videatur. Neque profectò medici spem mentitum est in hujus mali
exemplo, quod efficere gravissimus et serme
intolerabilis

intolerabilis, ex sensu acriore facto devorandique nisu, dolor existimatus est *.

CAP. IV.

De Partibus Obstructis.

Electreum fulmen, ad duritias emolliendas, et item efficiendum, ut per partes morbidas incitatiùs moveatur fanguis, infigniter pollere, uno omnes ore confentiunt. Hac vi agere videtur contra eos hujus ordinis morbos, qui infrà recensentur.

Scrofula.—Glandularum duritias, quales in fcrofula accidunt, interdum emollivisse dicitur fulmen electreum; sed morbosam corporis constitutionem, ex qua pendent, in sanam mutare nequit.

Schirrhus.—Ferunt quoque medici, fulmen, de quo disputatur, hujus generis duritias haud rarò

^{*} Vid. Duncan's Cafes.

rarò emollire, et ut magnitudine decrescant essicere. Quinetiam ab iisdem accepimus, ictum fulminis tonitralis schirrhum *, ex toto, discussisse. Fulmen autem electreum parum ad hujusmodi duritias sanandas potest. Minùs adhuc pollet contra carcinoma exulceratum; etiamsi interdum, ut perhibent auctores, hujus ambitum contrahat, et dolorem leniat.

Vascula fortasse incitando, corneæ nubeculas luci impervias, quæ pendent ex humore inter laminas ejus essus, dispulit interdum et purgavit. In hoc autem malo, sicubi membrana corneæ supercrescente essectum suerit, plerumque, ut periculis comperti sunt medici, parum prodest; neque prosectò ad id prorsus curandum priùs pollent ulla medicamenta, quàm ministris vel instrumentis chirurgi vel rebus chymicis partes morbidæ sublatæ fuerint.

Ubi

^{*} Vid. Duncan's Comment. ann. M,Dcc,xc.

Ubi autem, contra hoc malum, in auxilium vocatur argentum vivum, quod interdum utique ad spem medici respondet, operæ fortasse pretium esset, ab electreo simul sulmine opem petere. Hoc lentis etiam caligini, quam essecrit lues venerea, sæpenumero, ex toto, post medetur, quam eandem argentum vivum aliquatenus jam dispulerit *. Hinc adducti, de eo itidem periculum faciendum esse in cataracta opinamur, quæ essecta causis obscuris, vel saltem parum evidentibus, fuerit.

Ganglion.—Fulmine electreo tumores hujufmodi sunt persæpe discussi. Ejus usu magnos permultùm decrescere tumores profectò vidimus. Quinetiam bronchocelen bis penitus serme curâsse dicitur.

Bubo.—Nuperrimè idem fulmen dictum est insigniter emollire eas inguinum duritias, quas post se bubones venerei relinquunt, quibusque inesse scrofulæ indoles putatur. Pollet quoque,

^{*} Vid. BELL on the Venereal Difeafe.

que, ut opinatur Hunterus, contra venereas et infestissimas quidem verruculas, quæ præputium dedecorant; necnon contra induratam epididymidem, quæ interdum remanet post testiculi inslammationem, quam virulentum ex sistula urinæ prosluvium, impuro coitu esfectum, concitavit *.

His compresse dictis de morbis quibusdam ordinatim, ad quos tollendos, vel levandos aliquatenus saltem, polleat sulmen electreum; nunc de quibusdam aliis pauca dicenda sunt singulatim, utpote quos in ordines belle aptèque disponere non possimus, sed, ad quos nihilominus sanandos, sulmen idem incitandi facultate, quæ ei insigniter inest, aliquantum, imo interdum plurimum, potest.

Amenorrhæa.—Ex plurimis morbis, contra quos præsidium ab electreo sulmine petitum est, hic sanè is est, quo emacrescentibus præsentaneum au ilium et præsentissimum remedium attulit.

^{*} Vid. HUNTER on the Venereal Difeafe.

attulit. Efficacius profectò, quo menses sœminarum eliciantur, nihildum novimus. Adeo quidem, languentes uteri arterias commovendo, ad menses hinc subducendos pollet, ut, cum hoc consilio ad id decurritur, nimios nunnunquam hos reddat.

Primulos menses, siquando, ut haud rarò accidit, obstinatè remorantes, marcescentem virgunculam pallore et tristitia afficiant, interdum, potissimum cum simul adjuvarent ea, quæ universum sirmant corpus, ignis electreus, arteriis uteri commotis, brevi evocavit. Adhuc multo autem magis ad menses, post statas periodos, suppressos vel ægrè provenientes, eliciendos, pollet; et profectò sæpe, obsirmatissimo quidem remoramine superato, eos abundare secit.

His confiliis vel scintillulæ electreæ ex uteri regione eliciendæ sunt; vel dirigendi per hanc lenes ictus. Plurimum hæc prosunt, si in auxilium iis vocentur temporibus, quibus menses profundere natura molitur. Medicis enim semper

femper in memoria tenendum est, adjuvante simul naturâ, medicinam plùs profuturam. Censet porrò Monro præclarus, si simul comprimerentur arteriæ iliacæ, sore fortasse, ut seu scintillæ electreæ, sive ictus, plùs prodessent.

Febres intermittentes.—Contra has quoque petitum ab electreo fulmine præsidium est, et, ut perhibent medici, peroptatò. Hujus enim sulminis tanta est præsentia, ut, eo opportune subveniente, quartanæ, a quibus medicinæ quidem præstantissimæ diu obsirmate obstitum est, labent primum, deinde inclinent, postremum in sugam vertantur. Plurimum longe potest, si instanti accessioni obvium occurrat, vel si cum hac jam obversa sed vixdum invadente cominus quasi congrediatur.

Has febres eodem ferè modo fugare videtur, quo alia plurima, quæ, corpus commovendo incitandoque, easdem in fugam dare videntur. Putatur verò terror, quem febricitanti injicit, febrem, qua hic inhorrescit, interdum discutere. Utcunque autem hoc sit, medicis

in memoria esse debet, quò sebres intermittentes abigat sulmen electreum, opus esse, ut hoc modo illove totum corpus pervadat.

Contractura.—Hoc porrò fulmen remedium est peculiariter serme essicax, quod artubus, quos rigidos proprii eorum musculi contracti reddiderunt, pristinam mobilitatem restituat. Cervix, nimirum, obstipa, quæ tali causa essicitur, eo sæpe ad sanitatem perducitur. Eam præterea artuum rigiditatem haud rarò tollit, quæ, ob desectum motûs, sæpenumero fractis membris supervenit.

Ascites.—Hic morbus, potissimum si vixduminceperit, vel saltem nondum inveteraverit,
a sulmine electreo interdum curatur. Verum,
cognità tamen ejus naturà et causis, est cur doleamus potius, quam miremur, vel sulmen electreum ad eum prorsus tollendum plerumque, præ sugacibus essectibus, parum pollere.
Siquando aquoso hoc languore tumesactis
prosit, prodesse videtur, partim essiciendo ut
vascula bibula aquam, ex cavis quæ inundaverit.

verit, cupidiùs absorbeant, et incitatiùs devehant; et partim duritias emolliendo, quæ morbum primum effecerint, et deinde, ne jam efsectus sanetur, impediant. Pedes porrò et crura, quæ aquâ inter cutem intumuerint, in sanitatem interdum perducit electreum sulmen.

Syncope.—Ad eos, quibus deficit animus, exsuscitandos, satis plerumque pollent medicamenta, ex iis quæ leniter incitant. Siquando autem cor obstinatè adeo conquieverit, ut leviore incitatu in motum cieri nequeat; tunc quàm primum ad medicamenta, ex iis quæ acerrimè instimulant, confugiendum est: neque ullum ad quod, in hunc finem, meliore spe a medico decurratur, quàm fulmen electreum, novimus. Cæterum, cum, in obstinatius animi deliquium, præsidium sit ex iisdem planè medicamentis, ex quibus interdum in apoplexiam, petendum, eadem, quæ de hac suprà diximus, hic loci in memoriam revocanda.

Vermes.

Vermes.—Fertur, ictus fulminis electrini, per abdomen directos, vermes intestinorum necavisse; et hinc etiam tæniam expulisse.

Paraphonia.—Sonus quoque vocis, præ raucedine, depravatus, dicitur eodem hoc fulmine curatus esse: quocirca hinc, cùm, id quod
sæpe accidit, parum profecerint alia medicamenta, contra obstinatum hunc morbum, et
sanatu quidem dissicillimum, est petendum auxilium.

Cephalæa.—Contra hunc capitis dolorem, qui nerveus appellatus est, et ad quem profectò mitigandum necessaria sunt ea, quæ peculiariter ferme roborant et stimulant, multum potuisse fulmen electreum narratur. Hujusmodi dolores eodem ferè modo lenit, quo torpedo; quam etiamnum vivam, ut similes levarent dolores, nudo capiti admovere antiquitùs solebant Dioscorides, et Scribonius Largus. Quinetiam perhibent medici, quotidianos capitis dolores, qui, interjectis temporibus, intermittunt

intermittunt et ingravescunt, quosque fugat cinchonæ cortex, eidem fulmini cessisse.

Herpes.—Non defunt etiam, qui certiores nos faciunt, vel hunc morbum fulmine electreo leviore depelli: dicunt autem idem, fulmen hujusmodi gravius effecisse interdum, ut berpes, quàm antea, latiùs serperet.

Pertussis.—Quoniam hic morbus, postquam inveteraverit, et tussi sibi proprià insigniatur, interdum est subito terrore vel diuturno timore sanatus; sulmen quoque electrinum, dummodo hunc illumve moveat, nonnihil contra eundem pollere, vero haud absimile est.

Ulcus.—Aura electrea ulceribus admota, inflammationem, ut periculo comperti sunt medici, reprimit, suppurationem maturat, et sæpe curationem efficit.

Ecchymoma.—Quinetiam hujusmodi tumores, quos effecerit contusio, aliæve quælibet causæ, eadem aura interdum discussifie dicitur.

Gonorrhaa

Gonorrhæa mucofa.—A JOANNE HUNTERO accepimus, hoc malum fulmine electreo curatum esse. Multum quoque hoc potuisse dicitur contra vetustam tentiginem, quæ gonorrhæam virulentam interdum subsequitur.

Musculorum intentiones.—Fulmen electrinum multum ad has curandas pollet, si diu perstiterint, et si jam supervenerint rigiditas, tumor, debilitas, et in arthrodyniam proclivitas.

Non desunt porrò, qui perhibent, aliquid ex sulmine electreo utilitatis percipere eos, qui morbo regio, tympanite, aurium tinnitu, calvitio, hypochondriasi, calculo renum, sistula lachrymosa afficiuntur: sed nihil sanè est rationis, cur, ad hos morbos curandos valere hoc sulmen, opinemur; et præterea auctores, qui valere asserunt, adeo perturbatè sunt locuti, ut haud rarò, quid sibi velint, intelligere nequeamus.

Præter ingentem hanc morborum cohortem, ad quam fugandam, vel faltem labefactandam valuisse, dicitur sluidum electrinum; contra alia plurima plurima pollet mala, quæ, ut videtur verifimillimum, ex quibusdam nervorum conditionibus pendent, quibusque obviàm, ut suadent non-nulli, a medico opportunè eundum est. Hujus generis, secundum Joannem Hunterum, sunt sensiculi quidam inusitati, qui interdum in colis glande et urinæ sistula aliquandiu pòst remanent, quàm curata gonorrhæa suerit.

Quin et existimat Duncanus, sulmen electreum aliquid homini levaminis attulisse, qui manum sinistram, ob sensum mirum in modum acriorem sactum, magno absque dolore tangi sufferre nequiebat.

Certiores præterea nos facit Verattius*, eodem fulmine fugatum esse specialem oculi dolorem, qui, ut verisimile visum est, ex sensu itidem acriore pendebat. Nihil autem omnino, ut nobismetipsis oblata est videndi occasio, ab eo utilitatis perceptum est in consimili cruris dolore, qui ambustionem subsecutus est.

Inclinarunt

^{*} Vid. VERAT. Obf. Phyf. Med.

Inclinarunt porrò animi, ut nonnulli arbitrarentur, fulmen electreum vel iis proficere, qui hydrophobia conflictantur, aut qui diabete marcescunt. Nulla autem experimenta hucusque novimus, quæ hanc opinionem verifimilem, nedum probabilem, reddant. Licèt autem ita sit; tamen id sulmen, quippe cùm nervorum conditionem insigniter afficiat, esse in morbis adeo deploratis, ubi offerantur tempus et occasio, tentandum arbitramur. Est eodem verò tempore consitendum, non esse, quare indè utilitas expectetur.

PARS IV.

De quibus Modis Corpori admoveatur Ignis Electrinus.

Nunc, quibus modis admoveatur ignis electreus, de iis quam paucissimis dicendum est. De unoquoque modo suse disserere non opus est; est; idcirco quòd omnia, quæ ad ignem electreum admovendum necessaria sunt, eos medicos, qui electrinam bene intelligunt machinam, latere vix possunt. Admoveri solet hujusmodi ignis vel balneo, vel aura, vel scintillis, vel ictibus. De his deinceps perpauca dicenda sunt.

Balneum electreum.—Balnei modo admoveri dicitur ignis electrinus, cùm aliquis, iis suffultus adminiculis, quorum interventu ex eo emanare nequeat intromissus ignis electreus, hoc eodem igne usque ad saturitatem impletur. Hoc modo leniter adeo admovetur sluidum electrinum, ut ita admotus nullum omnino in aliquos essectum sensiferum præstet. Quocirca, quò depellat morbos, hoc modo rarissimè admovetur.

Siquando, id quod opinantur nonnulli medici, ex corpore igne *electreo* non fatis impleto morbi oriantur, tunc, quò curentur, ad ignem *electrinum* hoc modo admotum, cum ali-

quo fortasse fructu, decurri potest. Verùm in his tamen morbis, siquidem tales unquam morbi existant, ex eo igne ita admoto tantummodo fugax admodum levamen potest percipi; propterea quòd, ex corpore aliquo igne electreo, præter solitum, expleto, vicina, donec cuique sit æqualis saturitas, in se, pro rata, derivant.

Ne hoc modo ad æqualitatem vicinorum depleatur homo, quem igne electreo, præter folitum, impletum fervandi stet medico sententia, nonnulli eum duobus amiciendum indusiis, uno laneo, bombycino altero, suadent; quorum infrictione cumulatus ignis electreus ei corpus continenter pervadat. Cæterùm, optatò hoc eveniat, necne, periculis sactis comperiendum est.

Aura electrea.—Hoc modo admovetur ignis electreus, cùm in aliquem ex corpore quolibet acuminato intromittitur. Aura electrina, quo magis acuminatum corpus est, unde venit.

venit, eo lenior est. Ignis electrinus hoc modo admotus, oculis inflammatione affectis, ulceribus, et partibus quibuslibet quæ sive naturà sive applicatis causis quibusvis sunt, præ cæteris, sensiles, insigniter convenit. Non desunt quidem, qui censent, auram electream balneo, scintillis, et vel ictibus anteserendam esse. Nobis autem videtur parum plerumque pollere.

Scintillæ electreæ——multo fæpius, quàm aura, admoventur; et ad plerosque profectò morbos curandos pollent, qui igne electrino sanari possunt. Ut majore vi minoreve coruscent scintillæ, prout res postulent, potest effici.

18tus electrini—multo, quàm etiam scintillæ, plùs pollent. Modo autem satis cognito vis ictuum minui potest ad gradum usque nihilo majorem, quàm qui ad optatum essectum edendum satis polleat. Quando, submersos velut quibus supervenerit apoplexia, homines graviter

graviter incitare opus sit, ictus electrei, balneo, auræ, et scintillis quidem anteponendi sunt. Nervorum quoque resolutione laborantibus ictus, præ his cæteris, conveniunt; et leviores imprimis, præcipuè si eos sæpe ingeminare opus sit.

De aliis modis, quibus admoveri potest ignis electrinus, frictione nempe et rivo, disserere mihi in animo non est; eoque minùs, quòd utilitates ex his modis optandæ, ex iis suprà dictis percipi possunt.

Cùm ex morbis, contra quos ab igne electrino peti folet præsidium, multi adeo inveterascant, ut insanabiles prorsus evadant, vel saltem
sanatu admodum difficiles; quo citiùs in auxilium vocatur ignis electreus, et quo sæpius,
eò essicaciùs, eo meliùs. Quinetiam, quoties
admovetur, plus utique proderit, si in ejus usu,
per quartam horæ partem, vel etiam semihoram, perseveretur.

A leniore usu ignis electrini incipere, ut pavidè suadent nonnulli, deinde ad graviorem decurrere, est muliebriter prætimere potiùs, quàm scienter præcavere; cùm præsertim ignis electrinus rarò, nisi cùm vehemens nimis sit, ullum secum periculum afferat.

Quum, denique, ignis electrinus minus, ut nonnullis videtur, proprio marte possit, quàm cùm sociis quibusdam firmetur, hos, quinam sint, in memoria tenere medicum oportet.

FINIS.